

Sara Kroos Ę Boheems- voorstelling 2009-2010

Ik hou van de volle tafel

In haar nieuwe voorstelling viert Sara Kroos het volle leven. Al zingend, pratend en dansend neemt ze het publiek mee langs sociale onhandigheid, te strakke kaders, gebrek aan dankbaarheid, vachtgroei, goesting naar reuring en de waanzin van het moderne leven gezien door het oog van de romantische bohemien. Mag het ietsje meer zijn?

Waarom koos je voor de titel Boheems?

De vrije levensstijl van de bohemien, waar liefde en romantiek voorop staan, spreekt mij aan. Ik wil dit sprookjesachtige idee in de werkelijkheid trekken.

Een vrolijke insteek. Is dat het grootste verschil met je vorige programma?

Het is inderdaad vrolijker en lichter. In mijn vorige voorstellingen is de strijd van somberte en donkerte ten opzichte van lichtere stemmingen meer aanwezig. Nu, na 10 jaar in het vak, wilde ik eens een feest geven op het toneel om het volle leven te vieren. Ik wilde uitpakken, met een grote band, een vol decor. Er zit overigens wel strijd in. Maar ditmaal gaat het over wat je belangrijk maakt in het leven.

Hoe persoonlijk zijn je liedjes en verhalen?

Mijn programma's gaan altijd gelijk op met mijn persoonlijke ontwikkeling. Ik sta momenteel uitbundiger in het leven. Ik heb dagelijks goesting naar reuring, tegen het cynisme en blasé gedrag in. Anders wordt het leven zo praktisch en kaal. Doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg. Lijkt weer hoogtij te vieren. Ik vind die instelling zo karig. Mag het ietsje meer zijn? Iets liefdevoller? Ik hou van de volle tafel, met veel mensen en hapjes, van dansen, zingen, praten, lachen en vrijen.

Met welke gedachte hoop je dat de bezoekers naar huis gaan?

Ik hoop dat mijn voorstelling aanstekelijk werkt. Dat mensen na afloop zin hebben om te gaan dansen. Of hun geliefde weer eens echt aankijken en elkaar vragen hoe het ermee gaat. Ik ben tevreden als dat me lukt, als ik de kleine trieste kant en de grote uitbundige kant heb kunnen belichten en overbrengen.

Van jezelf of van het leven?

Van beiden, van mezelf en van het leven. Bij het vieren van een feest hoef je de kleine zaken, de trieste zaken niet te negeren. Vier de doden dat ze hebben bestaan en vier dat wij er nog zijn. Vier dat je durft ruzie te maken of te huilen. Dat is net zo goed feest. Vier ook je onhandigheden, twijfels, angsten. We zijn zo bezig met sporten, werken en survallen dat we aan het eind van de dag vergeten stil te staan bij de mooie waardevolle dingen, dat we schoonheid voorbij laten gaan.